

Durmuş Hocaoğlu

“Ortadoğu’nun ve Dünyanın En Uzun İki Senesi” Dolarken

Yeniçağ, “Analiz”, 09 Kasım 2008, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 709; 2008-100; Kasım-03

YENİÇAĞ

Evet; tahminler doğru çıktı, ilk defa bir siyâhî, Amerikan devlet başkanlığı makamına Amerikan halkının re’yi ile getirildi; bakalım bundan sonrası ne olacak? Mevzû, kürrei arzı neredeyse yirmi yıldır kaba güç ile domine etmeğe teşebbüs eden dünyanın bir numaralı devleti olunca bu da bütün herkesin alâkadar olacağı bir hâdise ve buna binâen, “bundan sonrası ne olacak” suâli de çok çaplı bir suâl oluyor hâliyle. Ancak hepsinden evvel, biz, kendimizle ilgili şu suâlin cevâbına eğilelim münâsip addederseniz: Obama ile başlayan yeni dönem, Türkiye ve mücâvir sâha için hayırhah netîcelere yolaçabilir mi?

Bundan takrîben iki sene kadar evvel, *Yeniçağ*’da, “Ortadoğu’nun En Uzun İki Senesi” başlıklı ardışık üç kısa yazı kaleme almıştım[*]. Aslında, “Ortadoğu’nun en uzun iki senesi” değil de “dünyanın en uzun ikis senesi” dese ydim sezâ idi; niçin? Şundan ki, bu başkanlık seçimi ile dolan iki senelik işbu müddet, yeni Amerikan başkanının tâkip edeceği politikalar dar konteksti ile Ortadoğu, geniş konteksti ile de umum dünya için kritik bir değer taşımaktadır.

İmdi; dilerseviz, bu üç yazımdaki fikri hulâsaten arzedeyim; ama evvelâ, ikinci ve üçüncü yazıdan, mevzûun lübbü mertebesinde kısa birer iktibasta bulunalım bugünlük:

Bizim de bir parçası, hattâ en mühim parçası olduğumuz “Bölge”, içindeki kritik şartlarda ciddî bir irâde imtihânından geçmektedir ve fikrimce önümüzdeki iki sene - **“Ortadoğu’nun en uzun iki senesi”** olacak iki sene - zarfında ya salâha kavuşacak ya da felâkete dūçâr olacaktır ve bu sonuç da tarafeynden irâdesi daha baskın olan tarafından tâyin edilecektir.

İmdi bütün mes’ele, büyük ihtimâlle, Ortadoğu’nun bu en uzun iki senesinin nihâyetinde kimin irâdesinin galip çıkacağına bağlı gözükmektedir.

Neden iki sene?

Şundan ki:

Amerika’nın şu ânda tatbîk etmekte olduğu saldırgan politika, tırmanışının kritik limitlerine yaklaşmaktadır. Pençesini Afganistan’a atarak Asya’nın kalbine uzanan Amerika’nın, İran-Suriye-Irak hattını tam olarak eline geçiremediği takdirde hem burada tutunabilmesi ve hem de tutunmuş olsa bile müstakarr bir varlık sâhibi olması hayli müşkilât arzemektedir. Denizlere bağlantısı olmayan bir Afganistan üzerinde hâkimiyet

te'sîs etmek, maksada muvâfık olamaz; er veya geç, hattâ muhtemelen o kadar geç bile değil, elden çıkmaya mahkûmdur. Bu vaziyet tahtında, soluk alacak tek açık kapı olarak Pakistan kalmaktadır ve fakat o da her ne kadar Amerikan yanlısı bir politika tâkip etmekte ise de bu, arzu edilen seviyede değildir ve olamaz da. Bu sebeple Bush ve ekibi, iktidarlarının sonu olacak olan 2008 nihâyetine dek, yâni iki sene zarfında, bu işi, yâni İslâm dünyasının yatay (ufkî) ve dikey (şâkulî) iki hatla kesilerek Ortadoğu'nun kolonize edilmesi mes'elesini halletmelidirler; buna mecburdurlar.

*

**

Amerika'nın yükselmesi Türkiye'nin parçalanma sürecini tetikleyecektir; çünkü aynı yükselme, aynı coğrafyada, arkasına, artık muzaffer ve sâdece Bölge'nin değil ve fakat Dünya'nın alıkıran başkeseni olmuş Amerika'nın sınırsız desteğini almış olacak olan Kürtlerin de yükselmesi demek olacaktır. Bu da bizi şu noktaya getirmektedir: Bu coğrafyada Türkler ve Kürtler, yollarının kesiştiği ve bir nevi "hesaplaşma" olarak okunabilecek olan bir "tarihî kader" noktasına doğru sürüklenmektedirler ve her ikisinin de istikbâli, kaderi, Amerika'nın, küresel dünya hâkimiyetine giden yolda bir Gordion Düğümü'ne dönüşmüş bulunan Ortadoğu politikasındaki muvaffakiyyetine tâbidir. Amerika'nın tam bir muvaffakiyyet ve muzafferiyeti Kürtlerin yükselmesi ve Türklerin düşmesi; aksi ise, Kürtlerin, istiklâl ve Büyük Kürdistan tasavvurlarının sönmesi demek olacaktır; ama aynı sonuç, yâni Amerika'nın Bölge projelerinin iflâsı, tek başına Türklerin yükselmesinin te'mînâtı olamayacaktır; çünkü başında kendi eliyle kendisine kurduğu tuzak olan AB belâsı vardır ve üstelik, AB sürecinin tam çalışması, Kürtlerin Kuzey Irak'taki kayıplarının Türkiye'deki kazanımlarıyla telâfi edilmesi gibi bir netîce dahi hâsıl edebilecektir. Ancak, Amerika'nın Bölge projelerinin iflâsı ile muhtelif sebeplere binâen, Türkiye'nin AB sürecinin ebediyen lağv ve iptâlî çakışacak olursa, işte bu, Türklerin yükselmesi ve Kürtlerin düşmesi, daha doğrusu, henüz yükselebilmemiş olmayacakları için "düşme"den de ziyâde, bütün beklentilerinin muhtemelen ebediyen sönmesi, hattâ trajediye kadar varabilecek olan bir darmadağın olma sürecinin başlaması demek olacaktır.

*

**

... yârın devam edelim

[*] "İrâde'nin Zaferi ve Ortadoğu'nun En Uzun İki Senesi" (18.08.2006); "Ortadoğu'nun En Uzun İki Senesi ve Türkiye'nin Kâbûsu" (20.08.2006); "Ortadoğu'nun En Uzun İki Senesi ve Türkler ve Kürtler"

